

Svarbiausios teisės naujienos Infolex **Savaitės apžvalgoje (2021-05-10)**

| paiešką 1 iš 1 rezultato

leškoti dokumente

Nauja! X

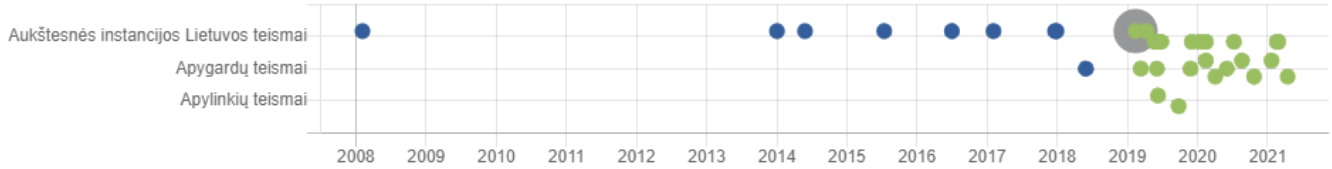
Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2019 m. vasario 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-37-916/2019

Kopijuoti

Kategorija: 3.1.17. Taikinimas ir taikos sutartis civiliniame procese; 3.5.14. Vykdomasis raštas

#TaikosSutartis #VykdomasisRaštas

(9) paminėta tekste << | >> vėliau cituojančios bylos (24)

Infolex Teisinė analitika ©

2007 ▾

Priartinti

| Paaiškinimai

Tekstas

Ryšiai

Bylos istorija (4)

Motyvacijoje minima:*Dėl bylos nagrinėjimo kasaciniame teisme ribų >**Dėl teismo nustatytų prejudicinių faktų >**Dėl įrodinėjimo taisyklių taikymo sprendžiant dėl Taikos sutarties sąlygų įvykdymo >**Dėl rašytinių paaiškinimų priėmimo >**Dėl bylinėjimosi išlaidų >*

Įžanga

Reikalavimas

Nagrinėjimas

Skundas

Motyvacija

Rezoliucija

Rodyti mažiau

Civilinė byla Nr. 3K-3-37-916/2019

Teismo proceso Nr. 2-68-3-16974-2013-2

Procesinio sprendimo kategorijos:

3.1.17.3; 3.5.14

(S)

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS**NUTARTIS**

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2019 m. vasario 13 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Andžej Maciejewski, Algio Norkūno (kolegijos pirmininkas) ir Dalios Vasarienės (pranešėja),

teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **išieškotojos I. B.** kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2018 m. rugsėjo 11 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal išieškotojos I. B. prašymą išduoti vykdomąjį raštą dėl teismo nutartimi patvirtintos taikos sutarties nuostatų įvykdymo, skolininkas R. S.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Kasaciniame byloje sprendžiama **dėl įrodymų vertinimą reglamentuojančių proceso teisės normų taikymo sprendžiant dėl taikos sutartimi tarp sutuoktinių prisiimtų tarpusavio įsipareigojimų vykdymo, vykdomojo rašto dėl neįvykdytų įsipareigojimų išdavimo.**

2. Išieškotoja prašė išduoti vykdomąjį raštą civilinėje byloje Nr. N2-843-726/2014 dėl teismo nutartimi patvirtintos taikos sutarties 5, 6, 8, 9 ir 16 punktų įvykdymo.

3. Prašyme nurodyta, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. N2-843-726/2014 patvirtinta išieškotojos I. B. ir skolininko R. S. taikos sutartis (toliau – ir Taikos sutartis). Šios Taikos sutarties pagrindu skolininkas įsipareigojo kas mėnesį mokėti po 347,54 Eur vaiko išlaikymui, grąžinti 5763,43 Eur išlaikymo skolą, 7530,12 Eur skolą, atlyginti 608,20 Eur neturtinę žalą ir 1158,48 Eur atstovavimo išlaidas. Skolininkas neįvykdė visų piniginių prievolių per Taikos sutartyje nustatytą terminą.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

4. Vilniaus miesto apylinkės teismas 2018 m. liepos 5 d. nutartimi tenkino dalį prašymo, išdavė išieškotojai vykdomąjį raštą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi patvirtintos taikos sutarties 5 ir 8 punktų vykdymo; kitą prašymo dalį atmetė; įpareigojo išieškotoją I. B. grąžinti teismui vykdomąjį raštą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi patvirtintos taikos sutarties 6, 8, 9 ir 16 punktų vykdymo; priteisė skolininkui R. S. iš išieškotojos 644 Eur advokato pagalbai apmokėti.

5. Teismas nustatė, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi patvirtinta išieškotojos ir skolininko taikos sutartis; pagal šią sutartį skolininkas įsipareigojo per 3 metus nuo teismo nutarties, kuria patvirtinta ši sutartis, įsigaliojimo mokėti 347,54 Eur (1200 Lt) per mėnesį nepilnamečiam sūnui D. S. išlaikyti (sutarties 5 punktas); sumokėti nepilnamečiam vaikui 5763,44 Eur (19 900 Lt) išlaikymo skolą, susidariusią 2012 m. liepos mėn. – 2014 m. gegužės mėn. laikotarpiu, atėmus šios bylos nagrinėjimo metu R. S. sumokėtą 1882,53 Eur (6500 Lt) laikino išlaikymo sumą, nurodytą sumą pervedant I. B. (sutarties 6 punktas); sumokėti I. B. 7530,12 Eur (26 000 Lt) paskolos, gautos pagal 2010 m. gegužės 19 d. žodinę šalių paskolos sutartį dėl 2896 Eur (10 000 Lt) ir pagal 2011 m. kovo 18 d. paskolos sutartį dėl 5792,40 Eur (20 000 Lt) paskolos sutarties (sutarties 8 punktas); 608,20 Eur (2100 Lt) neturtinės žalos atlyginimo (sutarties 9 punktas); I. B. patirtas nagrinėjamoje byloje 1158,48 Eur (4000 Lt) išlaidas advokato pagalbai apmokėti (sutarties 16 punktas). Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartis įsiteisėjo 2014 m. gegužės 24 d. Pagal banko sąskaitos išrašus 2014 m. gegužės 24 d. – 2017 m. gegužės 24 d. laikotarpiu skolininkas į išieškotojos banko sąskaitą yra pervedęs 27 970,50 Eur.

6. Teismas neįrodė pripažinti išieškotojos argumentą, kad po Taikos sutarties sudarymo išieškotoja ir skolininkas realiai susitarė dėl didesnio išlaikymo (600 Eur) per mėnesį. Teismas sprendė, kad skolininkas nuo 2014 m. gegužės 24 d. teikė 347,54 Eur per mėnesį išlaikymą. Nors 2016 m. sausio 26 d. sutarties dėl santuokos nutraukimo padarinių 8 punkte išreikšta šalių valia padidinti skolininko pagal Taikos sutartį privalomą teikti išlaikymą nepilnamečiam vaikui, ši sutartis nėra patvirtinta teismo, todėl nevertintina kaip privaloma.

7. Teismas priėjo prie išvados, kad nuo 2014 m. gegužės 24 d. skolininkas atliko mokėjimus į išieškotojos banko sąskaitą ne tik vykdydamas išlaikymo pareigą, bet ir įsipareigojimus pagal kitus teismo nutartimi patvirtintos Taikos sutarties punktus. Aplinkybė, kad mokėjimų paskirtyje konkrečiai nurodyta, kokie (be išlaikymo) įsipareigojimai yra vykdomi, nepaneigia išvados dėl atliktų mokėjimų.

8. Teismas sprendė, kad skolininkas, be periodinių išmokų nepilnamečiam vaikui, kitų mokėjimų pagal Taikos sutartį, papildomai prisidėjo prie išieškotojos automobilio įsigijimo, nes iš šalių susirašinėjimo elektroniniu paštu, išieškotojos ir skolininko paaiškinimų per teismo posėdį, lizingo sutarties ir mokėjimų grafiko pagrindu nustatė, jog skolininkas aktyviai dalyvavo ieškant automobilio ir jį įsigyjant, prisidėjo prie įmokų už automobilį mokėjimo, iš esmės reguliariai pervesdamas tokio paties dydžio sumą (300 Eur) į išieškotojos banko sąskaitą prieš sueinant mokėjimo grafike nurodytam įmokų mokėjimo terminui (mėnesio 15 d.) (kartais ir vėliau); išieškotoja pridėdavo trūkstamą įmoką (apie 43 Eur) ir pervedavo visą įmoką kreditoriui. Teismas priėjo prie išvados, kad skolininkas nuo 2015 m. gegužės 12 d. iki 2017 m. kovo 2 d. kas mėnesį išieškotojai pervedama 300 Eur suma siekė prisidėti prie lizingo įmokų už transporto priemonę mokėjimo, o ne vykdė 2014 m. liepos 12 d. nutartimi patvirtintos taikos sutarties sąlygas. Teismas pažymėjo, kad 2016 m. sausio 26 d. sutartyje dėl santuokos nutraukimo pasekmių šalys siekė susitarti, kad skolininkas mokės išieškotojai 300 Eur sumą lizingo įmokoms padengti iki 2020 m. balandžio 15 d., ir šią sumą atsiejo nuo Taikos sutarties pagrindu pervedinamų sumų.

9. Teismas nustatė, kad pagal Taikos sutartį 2014 m. gegužės 24 d. – 2017 m. gegužės 24 d. laikotarpiu skolininkas turėjo sumokėti 12 511,44 Eur nepilnamečiam vaikui išlaikyti ir 15 060,24 Eur skolai padengti, iš viso 27 571,68 Eur; per nurodytą laikotarpį jis pervedė į išieškotojos banko sąskaitą 27 770,50 Eur; atskaičius skolininko pervedtą įmokų pagal lizingo sutartį sumą (6600 Eur (22 mėn. x 300 Eur) ir tikslines įmokas už vaiko teniso būrelį (70 Eur), teismo nuomone, skolininkas yra neįvykdęs 6471,63 Eur įsipareigojimų. Teismas pripažino, kad skolininkas yra tinkamai įvykdęs Taikos sutarties 6, 9 ir 16 punktų nuostatas, o Taikos sutarties 8 punktą yra įvykdęs tik iš dalies (1058,49 Eur), todėl dėl šio punkto išdavė išieškotojai vykdomąjį raštą.

10. Teismas nustatė ir tai, kad nuo 2017 m. balandžio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 30 d. skolininkas netinkamai mokėjo kas mėnesį Taikos sutarties 5 punkte nustatytas periodines išmokas. Teismo posėdžio metu skolininkas pripažino, kad išlaikymo neteikė dėl skaičiavimo klaidos (buvo įsitikinęs, kad yra sumokėjęs į priekį). Dėl to teismas sprendė, kad yra pagrindas išduoti vykdomąjį raštą ir dėl Taikos sutarties 5 punkto vykdymo.

11. Vilniaus apygardos teismas, išnagrinėjęs bylą pagal išieškotojos I. B. ir skolininko R. S. atskirusius skundus, 2018 m. rugsėjo 11 d. nutartimi Vilniaus miesto apylinkės teismo 2018 m. liepos 5 d. nutartį pakeitė; tenkino išieškotojos prašymą išduoti vykdomąjį raštą dėl Taikos sutarties 5 punkto vykdymo, kitą prašymo dalį atmetė; įpareigojo išieškotoją grąžinti teismui vykdomąjį raštą dėl Taikos sutarties 6, 8, 9, 16 punktų vykdymo; paskirstė bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.

12. Teismas nurodė, kad Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 2S-1105-390/2018 nustatytos aplinkybės yra prejudiciniai faktai nagrinėjamoje byloje, nes minėta Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartis yra įsiteisėjusi; tiek nurodomoje, tiek ir nagrinėjamoje byloje dalyvauja tie patys asmenys; abiejose bylose nagrinėjama aplinkybė, ar skolininkas įvykdė įsipareigojimus pagal Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi patvirtintą taikos sutartį.

13. Remdamasis Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartyje nustatytais aplinkybėmis (skolininkas turi prievolę mokėti 347,54 Eur išlaikymą kas mėnesį, šalių susitarimas teikti didesnę išlaikymą vaikui nepatvirtintas teismo, skolininko prievolė mokėti išlaikymą vaikui periodinėmis išmokomis įvykdyta) apeliacinės instancijos teismas konstatavo, kad skolininkas R. S. yra atsiskaitęs su išieškotoja pagal Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi patvirtintą taikos sutarties dalį dėl nepilnamečio vaiko išlaikymo. Teismas pripažino, kad 2016 m. sausio 26 d. šalių sutartis dėl santuokos nutraukimo pasekmių šiuo atveju neturi teisinės reikšmės. Aplinkybė, kad skolininkas netiksliai nurodė mokėjimų paskirtį ginčo laikotarpiu, nevertintina kaip patvirtinanti, jog pinigai buvo skirti bendriems šeimos poreikiams tenkinti.

14. Apeliacinės instancijos teismas nepritarė pirmosios instancijos teismo vertinimui, kad šalys buvo susitarusios dėl išieškotojos transporto priemonės lizingo apmokėjimo ir skolininkas kas mėnesį pervedavo 300 Eur ne įsipareigojimams pagal teismo patvirtintą Taikos sutartį, o lizingo sutarčiai dengti. 300 Eur pervedimą kas mėnesį apeliacinis teismas vertino tik kaip galimą atskirą savanorišką įsipareigojimą išieškotojai, kuris būtų buvęs vykdomas, jei dėl to būtų buvęs pasiektas susitarimas, tačiau tokio susitarimo nebuvo. Pirmosios instancijos teismo atlikta mokėjimo pavedimų periodiškumo, dydžio, konkretaus kiekvieno mėnesio momento analizė, nesant kitų duomenų, savaime nepatvirtina šalių susitarimo savanoriškai dengti išieškotojos lizingo išlaidas. Dėl to apeliacinės instancijos teismas sprendė, kad teismas nepagrįstai konstatavo egzistuojant skolą pagal teismo patvirtintą Taikos sutartį ir neteisėtai išdavė vykdomąjį raštą dėl šios sutarties 8 punkto vykdymo.

15. Apeliacinės instancijos teismas sprendė, kad yra pagrindas tenkinti skolininko atskirąjį skundą, o išieškotojos – atmesti, todėl pakeitė pirmosios instancijos teismo nutartį nustatydamas, jog vykdomasis raštas išduotinas dėl teismo nutartimi patvirtintos Taikos sutarties 5 punkto vykdymo, kita prašymo dalis atmetama.

16. Dėl kitų atskirojo skundo argumentų apeliacinės instancijos teismas nepasisakė, nes jie nedaro įtakos skundžiamos nutarties teisėtumui ir pagrįstumui.

III. Kasacinio skundo ir atsiliepimo į jį teisiniai argumentai

17. Kasaciniu skundu išieškotoja prašo panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2018 m. rugsėjo 11 d. nutarties ir Vilniaus miesto apylinkės teismo 2018 m. liepos 5 d. nutarties dalis, kuriomis atsisakyta išduoti vykdomąjį raštą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi patvirtintos taikos sutarties 6, 8, 9, 16 punktų vykdymo, ir tenkinti prašymą išduoti vykdomąjį raštą dėl šių punktų vykdymo. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

17.1. Teismai pažeidė proceso teisės normas, reglamentuojančias įrodinėjimą, nes nevertino, kokią įrodomąją reikšmę ginčo aplinkybėms turi 2016 m. sausio 26 d. sutartis dėl santuokos nutraukimo pasekmių, negretino šio įrodymo su kitais byloje esančiais įrodymais (skolininko mokėtos sumos ir eiliškumas atkartoja 2016 m. sausio 26 d. sutarties 1.1 ir 1.3 punktų nuostatas), todėl padarė neteisėtą išvadą, kad skolininkas įvykdė Taikos sutarties nuostatas dėl nepilnamečio vaiko išlaikymo ir kitų mokėtinų sumų. Minėtoje 2016 m. sausio 26 d. sutartyje šalys susitarė dėl didesnio (600 Eur) išlaikymo vaikui teikimo. Nors ši sutartis teismo nepatvirtinta, tačiau tai rašytinis susitarimas, turintis šalims galią. Nors šis susitarimas negali būti priverstinai vykdomas, tačiau skolininko mokėtos papildomos išlaikymo sumos negali būti vertinamos kaip Taikos sutarties vykdymas – jos turi būti išskaičiuotos iš bendros pervestos sumos.

17.2. Teismai netinkamai vertino išieškotojos ir skolininko susirašinėjamą elektroniniu paštu dėl daiktų ir paslaugų įsigijimo, nesiejo jo su banko mokėjimo pavidalais, todėl padarė nepagrįstas išvadas dėl skolininko atliktų mokėjimų bendroms šeimoms reikmėms kompensuoti. Išieškotoja nurodo nemažai aplinkybių (pvz., 2014 m. lapkričio 11 d. elektroniniu laišku išieškotoja klausė, ar skolininkas galėtų sumokėti už vaiko auklę 115,85 Eur (400 Lt), ir skolininkas tą pačią dieną šią sumą pervadė į išieškotojos sąskaitą („vaiko išlaikymui“) ir jas vertina kaip patvirtinančias, jog skolininkas atliko mokėjimus šeimos reikmėms tenkinti, bet ne vykdydamas Taikos sutarties įsipareigojimus. Teismas neįvertino, kad šalys gyveno skirtinguose miestuose, išieškotoja rūpinosi vaiku, abiem namais; skolininkas gauna didesnes pajamas, todėl turi daugiau galimybių rūpintis šeima, mokėti papildomai patiriamas išlaidas. Bylos duomenimis, patvirtinta, kad iki Taikos sutarties sudarymo skolininkas teikė išlaikymą vaikui ir tenkino šeimos poreikius, pervesdamas išieškotojai periodiškai 86,88–579,24 Eur (300–2000 Lt) sumas, nurodydamas jų paskirtį „vaiko išlaikymas, sąskaitos papildymas“. Toks skolininko elgesys atitinka sutuoktinio pareigų vykdymą Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 3.27 straipsnio prasme. Be to, skolininkas pripažino, kad neinformavo išieškotojos, jog pervesdamas lėšas vykdo Taikos sutartį. Apeliacinės instancijos teismas netinkamai vertino skolininko mokėjimų paskirtį, nes būtent jo nurodyta paskirtis leidžia pripažinti, kad skolininkas nesiekė vykdyti Taikos sutarties. Dėl to teismai padarė nepagrįstas išvadas, kad skolininkas vykdė Taikos sutarties 6, 8, 9, 16 punktuose nurodytas prievoles.

17.3. Apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartyje konstatuotus faktus, pagrindžiančius skolininko prievolės mokėti išlaikymą vaikui periodinėmis išmokomis vykdymą, laikė prejudiciniais šioje byloje. Apeliacinės instancijos teismas netinkamai sprendė dėl nurodomos bylos nagrinėjimo dalyko, nes nurodomoje byloje teismas nesprendė, ar skolininkas nurodytu laikotarpiu vykdė Taikos sutarties 8, 9 ir 16 punktus priimtus įsipareigojimus, nesusijusius su vaiko išlaikymo teikimu, ir padarė išvadą tik dėl Taikos sutarties 5 ir 6 punktų. Taigi Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartyje nėra nustatyta jokių prejudicinę reikšmę turinčių aplinkybių dėl Taikos sutarties 8, 9 ir 16 punktų įvykdymo.

17.4. Pirmosios instancijos teismas skolininko kas mėnesį mokėtą 300 Eur sumą vertino kaip lizingo įmokų kompensavimą, bet ne Taikos sutarties vykdymą. Apeliacinės instancijos teismas padarė priešingą išvadą, t. y. kad šios sumos pervadimas savaime nepatvirtina skolininko noro laisva valia dengti išieškotojos lizingo įmokas. Tokia apeliacinės instancijos teismo išvada nepagrįsta įrodymų vertinimu, nemotyvuota.

18. Skolininkas R. S. atsiliepimu į kasacinį skundą prašo kasacinį skundą atmeti ir Vilniaus apygardos teismo 2018 m. rugsėjo 11 d. nutartį palikti nepakeistą. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:

18.1. Teismai konstatavo, kad 2016 m. sausio 26 d. sutartis nebuvo teismo patvirtinta, taigi nesukėlė šalims kokių nors pareigų (CK 3.53 straipsnio 3 dalis). Ši sutartis negali būti vertinama kaip patvirtinanti skolininko įsipareigojimą teikti didesnę išlaikymą ir jo vykdymą. Skolininkas viso proceso metu neigė, kad ginčo laikotarpiu jis būtų teikęs papildomą išlaikymą ir nevykdęs kitų mokėjimų pagal Taikos sutartį. Pažymėtina, kad byloje nepatvirtinta ir tai, jog 2016 m. sausio 26 d. sutartimi skolininkas būtų prisiėmęs kokius nors įsipareigojimus ir juos vykdęs. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad išieškotoja iš skolininko gautas lėšas priskiria ar nepriskiria prie jo sumokėtų Taikos sutarties pagrindu lėšų pagal tai, kaip (kam) šias lėšas ji pati išleisdavo.

18.2. Išieškotoja, keldama klausimą dėl proceso teisės normų, reglamentuojančių įrodymų vertinimą, pažeidimo, išimtinai kalba apie faktines aplinkybes, savaip, kartu klaidingai interpretuoja skolininko atliktų mokėjimų turinį. Pažymėtina, kad nors skolininkas pervesdavo ne konkrečią 347,54 Eur sumą vaiko išlaikymui, bet kitą, vis dėlto jo atlikti mokėjimai „vaiko išlaikymui“ vertintini kaip įvykdyti pagal Taikos sutartį. Skolininkas teigia, kad ginčo laikotarpiu jo nesiejo su išieškotoja jokie prievoliniai santykiai, jis neturėjo kokių nors įsipareigojimų išieškotojai, išskyrus įsipareigojimus pagal teismo patvirtintą Taikos sutartį. Akcentuotina, kad Taikos sutarties 11 punktu šalys susitarė, jog nereikalauja viena iš kitos išlaikymo. Be to, 2015 m. spalio 29 d. elektroniniame laiške aiškiai patvirtinama, kad visos skolininko mokėtos įmokos išieškotojai yra atliktos pagal Taikos sutartį. Taigi šis susirašinėjimas patvirtina, kad nuo nurodytos datos išieškotojai buvo žinoma, ką reiškia skolininko kas mėnesį atliekami mokėjimai į jos sąskaitą. Teismų konstatuota, kad nėra šalių susitarimo dėl Taikos sutarties vykdymo, nėra konkrečių įrodymų, paneigiančių skolininko valią atlikti mokėjimus pagal Taikos sutartį, be to, nustatyta, kad išieškotojai pervesta 27 770,50 Eur suma, todėl pagrįstai atmetas jos prašymas išduoti vykdomąjį raštą.

18.3. Išieškotoja klaidingai vertina Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartyje nustatytas aplinkybes. Kauno apygardos teismas nurodomoje byloje nagrinėjo, ar skolininkas yra sumokėjęs išieškotojai skolą pagal Taikos sutarties 5 ir 6 punktus, ir konstatavo, jog skolininkas pagal šiuos Taikos sutarties punktus yra atsiskaitęs, taip pat atmetė argumentus, kad skolininkas neva teikė 600 Eur išlaikymą. Taigi šioje nutartyje nustatytos aplinkybės turi prejudicinę galią šiame ginče, nes skolininkas yra sumokėjęs visą periodinio išlaikymo sumą už ginčo laikotarpį (Taikos sutarties 5 punktą) ir visą išlaikymo skolą (Taikos sutarties 6 punktą). Apeliacinės instancijos teismas, nagrinėdamas šią ginčo dalį, būtent ir vadovavosi šiais prejudicinę galią turinčiais faktais bei konstatavo, kad priešingų išvadų jis negali padaryti dėl to paties dalyko tarp tų pačių šalių. Išvada dėl kitų Taikos sutarties punktų įvykdymo apeliacinės instancijos teismas padarė savarankiškai analizuodamas bylos įrodymus, juos vertindamas.

18.4. Tai, kad išieškotoja nesutinka su apeliacinio teismo argumentais dėl 300 Eur sumos mokėjimo paskirties, nedaro teismo išvadų nepagrįstų. Apeliacinės instancijos teismas pateikė motyvus, dėl kokių priešasčių 300 Eur mokėjimus vertino kaip Taikos sutarties vykdymą. Išieškotoja ir šiuo atveju skolininko pervestas sumas vertina pagal tai, kur ji jas išleido, kam panaudojo, bet tai niekaip nelemia tikrosios skolininko valios.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl bylos nagrinėjimo kasaciniame teisme ribų

19. Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 353 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad kasacinis teismas, neperžengdamas kasacinio skundo ribų, patikrina apskūstus sprendimus ir (ar) nutartis teisės taikymo aspektu. Kasacinis teismas yra saistomas pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų nustatytų aplinkybių. Pagal CPK 347 straipsnio, reglamentuojančio kasacinio skundo turinio reikalavimus, 1 dalies 3 punktą kasaciniame skunde turi būti nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, kurie patvirtina CPK 346 straipsnyje nurodytų kasacijos pagrindų buvimą.

Taigi, kai kasatorius kasaciniame skunde nurodo kasacijos pagrindą, tačiau nepateikia jį patvirtinančių teisinių argumentų arba pateikia atitinkamus argumentus, tačiau jų nesieja su konkrečiu kasacijos pagrindu, kasacinis skundas laikomas netinkamai motyvuotu ir neatitinkančiu *CPK 347* straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų.

20. Atsižvelgiant į aptartas nuostatas, kasaciniame skunde nurodomas kasacinio skundo dalykas – kasatoriaus prašymas (*CPK 347* straipsnio 1 dalies 4 punktas) – turi būti siejamas su kasaciniame skunde nurodomais išsamiais teisiniais argumentais, o kasacinio teismo svarstomas tiek, kiek jis atitinka kasacinio skundo teisinius argumentus. Jeigu kasacinio skundo prašyme nurodomas reikalavimas nėra pagrindžiamas išsamiais teisiniais argumentais, jis laikytinas neatitinkančiu kasaciniam skundui keliamų reikalavimų ir negali būti kasacinio nagrinėjimo dalykas.

21. Nagrinėjamoje byloje išieškotoja kasaciniu skundu prašo panaikinti pirmosios ir apeliacinės instancijos teismo procesinių sprendimų dalis dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi patvirtintos Taikos sutarties 6, 8, 9, 16 punktų vykdymo ir išspręsti klausimą iš esmės – išduoti vykdomąjį raštą dėl šių punktų vykdymo. Kasaciniame skunde išieškotoja nepateikia reikalavimo ir išsamų teisinių argumentų dėl išduoto vykdomojo rašto dėl Taikos sutarties 5 sąlygos, susijusios su periodinėmis išmokomis vaiko išlaikymui, vykdymo. Atsižvelgdama į tai, teisėjų kolegija pasisakys dėl kasaciniame skunde nurodomų teisinių argumentų dėl vykdomojo rašto Taikos sutarties 6, 8, 9, 16 punktam vykdyti (ne)išdavimo pagrįstumo ir dėl Taikos sutarties 5 punkte nurodomų išmokų mokėjimo pasisakys tik tiek, kiek tai susiję aptariant kitų Taikos sutarties nuostatų vykdymą.

Dėl teismo nustatytų prejudicinių faktų

22. Kasacinis teismas, pasisakydamas dėl *CPK 182* straipsnio 2 punkto aiškinimo ir taikymo, yra suformulavęs tokias pagrindines taisykles: prejudiciniais faktais laikytinos kitoje byloje įsiteisėjusiu teismo sprendimu nustatytos aplinkybės; prejudicinių faktų galią tokios aplinkybės turi tik tuo atveju, kai abiejose bylose bet kokių procesinių statusu dalyvauja tie patys asmenys, išskyrus atvejus, kai teismo sprendimas sukelia teisinius padarinius ir nedalyvavusiems byloje asmenims; pirmesnės civilinėje byloje nustatyti faktai pripažintini prejudiciniais tik tada, kai jie toje byloje buvo įrodinėjimo dalykas ar bent jo dalis, svarbu, kad įrodinėjamas faktas būtų reikšmingas abiejose bylose (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. vasario 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-37/2008; 2017 m. gruodžio 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-499-403/2017, 16 punktas; kt.).

23. Apeliacinės instancijos teismas nagrinėjamoje byloje nurodė, kad Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 2S-1105-390/2018 nustatytos aplinkybės dėl skolininko skolos pagal Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi patvirtintą Taikos sutartį laikytinos prejudiciniais faktais šioje byloje. Išieškotoja kasaciniame skunde teigia, kad teismas nepagrįstai laikė, jog Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartyje nustatytos aplinkybės turi prejudicinę galią dėl Taikos sutarties 8, 9, 16 punktų vykdymo, t. y. netinkami rėmėsi šia nutartimi kaip turinčia prejudicinę reikšmę visam ginčo dalykui.

24. Nagrinėjamos bylos situaciją nulėmė tai, kad išieškotoja I. B. kreipėsi į teismą dėl vykdomojo rašto Taikos sutarčiai įvykdyti išdavimo ir šis išdavė vykdomąjį raštą dėl Vilniaus apylinkės teismo nutartimi patvirtintos Taikos sutarties 5 punkto, kuriuo skolininkas įsipareigojo mokėti išlaikymą nepilnamečiam vaikui periodinėmis išmokomis, taip pat vykdomąjį raštą dėl kitų Taikos sutarties punktų vykdymo. Pradėto priverstinio vykdymo proceso metu paaiškėjo, kad skolininkas R. S. gera valia vykdė įsipareigojimus pagal Taikos sutartį, todėl antstolė, perskaičiavusi išlaikymui skirtas lėšas, nustatė, kad nėra pagrindo atlikti priverstinius vykdymo veiksmus dėl Taikos sutarties 5 punkto. Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 2S-1105-390/2018 sprendžiant dėl antstolės veiksmų, išieškant iš skolininko R. S. periodines išmokas vaikui išlaikyti, teisėtumo, nustatyta, kad skolininkas yra įvykdeš šią prievolę (teikė išlaikymą periodinėmis išmokomis per laikotarpį nuo 2014 m. gegužės 12 d. iki 2017 m. gegužės 24 d.) ir yra išlaikymo permoka. Nagrinėjamoje byloje pradėto proceso dėl nepagrįstai išduoto vykdomojo rašto metu buvo tikrinama Taikos sutarties sąlygų vykdymo visuma ir sprendžiama, kurios Taikos sutarties sąlygos įvykdytos, ar vis dėlto yra pagrindas išduoti vykdomuosius raštus dėl visų teismo patvirtintos Taikos sutarties nustatytų įsipareigojimų vykdymo (vaiko išlaikymo periodinėmis išmokomis, išlaikymo skolos, neturtinės žalos ir bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, pasiskolintų lėšų gražinimo).

25. Apeliacinės instancijos teismas pagrįstai nurodė, kad ir šioje, ir nurodomoje byloje dalyvauja tie patys asmenys; tiek šioje, tiek ir nurodomoje byloje buvo sprendžiama dėl to, ar skolininkas yra įvykdeš prievolę pagal Taikos sutarties 5 punktą dėl periodinių išmokų sumokėjimo; teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartis yra įsiteisėjusi, t. y. dėl prievolės (išlaikymo periodinėmis išmokomis) įvykdymo buvo sprendžiama anksčiau nei šioje byloje. Nagrinėjamos bylos atveju reikšminga tai, kad byloje dėl antstolės veiksmų buvo siauresnis bylos nagrinėjimo dalykas – teismas nustatė ir sprendė tik dėl vienos Taikos sutarties sąlygos (5 punkto) vykdymo, todėl tik ši teismo nustatyta aplinkybė, kad išlaikymas periodinėmis išmokomis Taikos sutartyje nurodytu laikotarpiu yra įvykdytas, laikytina prejudiciniu faktu nagrinėjamoje byloje.

26. Apeliacinės instancijos teismas būtent tik šiuo faktu vadovavosi kaip turinčiu prejudicinę reikšmę byloje. Spręsdamas dėl kitų Taikos sutarties punktų vykdymo, apeliacinės instancijos teismas savarankiškai analizavo bylos įrodymus, juos vertino ir konstatavo, kad skolininkas atliko mokėjimus į išieškotojos banko sąskaitą ne tik siekdamas vykdyti jam tenkančią nepilnamečio vaiko išlaikymo pareigą, bet ir vykdydamas įsipareigojimus pagal kitas Taikos sutarties punktus. Taigi visos kitos skolininko pervestos lėšos, Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartyje įvardytos kaip permoka, nagrinėjamoje byloje vertintos kaip kitų įsipareigojimų pagal Taikos sutartį vykdymas.

27. Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, sprendžia, kad išieškotojos kasacinio skundo argumentai, jog apeliacinės instancijos teismas neteisingai rėmėsi Kauno apygardos teismo 2018 m. gegužės 30 d. nutartyje konstatuotomis prejudicinę galią turinčiomis faktinėmis aplinkybėmis, yra nepagrįsti.

Dėl įrodinėjimo taisyklių taikymo sprendžiant dėl Taikos sutarties sąlygų įvykdymo

28. *Civilinio proceso kodekso 646* straipsnio, reglamentuojančio vykdomojo rašto išdavimo tvarką, 3 dalyje nustatyta, kad jeigu nevykdoma teismo patvirtinta taikos sutartis, suinteresuota šalis gali kreiptis į bylą išnagrinėjusį teismą su prašymu išduoti vykdomąjį raštą; teismas, ištyręs šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus apie taikos sutarties sąlygų vykdymą, dėl neįvykdytos taikos sutarties dalies išduoda vykdomąjį raštą arba atsisako jį išduoti; spręsdamas vykdomojo rašto išdavimo klausimą, teismas gali pakeisti šalių taikos sutartyje numatytų sąlygų vykdymo tvarką nekeisdamas šalių susitarimo esmės; teismas, atsisakęs išduoti vykdomąjį raštą dėl taikos sutarties sąlygų vykdymo, išaiškina šalis teisę kreiptis dėl teismo nutarties, kuria patvirtinta taikos sutartis, peržiūrėjimo proceso atnaujinimo tvarka.

29. Vykdomajame rašte negali būti įrašomas kitoks šalių susitarimo turinys, nei tas, kuris nurodytas taikos sutartį patvirtinančioje teismo nutartyje. Kasacinis teismas yra nurodęs, kad pagal *CPK 648* straipsnio 1 dalies 4 punktą vykdomajame rašte turi būti pažodžiui nurodyta su išieškojimu susijusi rezoliucinė sprendimo dalis (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. gegužės 28 d. nutartį civilinėje Nr. 3K-3-316/2014).

30. Sprendžiant vykdomojo rašto išdavimo pagal teismo patvirtintą taikos sutartį klausimą, svarbu nustatyti ne tik faktą, kad taikos sutartis yra nevykdoma, bet ir įvertinti, ar taikos sutarties sąlygos, dėl kurių vykdomo prašoma išduoti vykdomąjį raštą, yra aiškios, ar šalys jas supranta vienodai ir apskritai ar jos gali būti priverstinai vykdomos, ar neparašoma išduoti vykdomąjį raštą ir dėl reikalavimų, dėl kurių vykdomo nebuvo susitarta taikos sutartyje, nors jie ir susiję su šalių ginču, kuris buvo sprendžiamas klausimą, kurioje buvo patvirtinta taikos sutartis (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-468-403/2017, 24 punktas).

31. Kasacinis teismas yra nurodęs, kad nustačius, jog teismo patvirtintos taikos sutarties sąlygos nėra aiškios, šalys jas supranta skirtingai ir (ar) jų priverstinai vykdyti neįmanoma apskritai, vykdomasis raštas pagal tokias sąlygas negali būti išduodamas. Tokiam atveju įstatyme nurodyta galimybė šalies prašymu peržiūrėti teismo nutartį, kuria patvirtinta taikos sutartis, proceso atnaujinimo tvarka (*CPK 646* straipsnio 3 dalis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. liepos 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-351-421/2016, 28 punktas).

32. Kiekvienoje civilinėje byloje teismas turi įsitikinti ir sprendime (nutartyje) nurodyti, kurios reikšmingos bylai aplinkybės nustatytos, o kurios – ne. Tuo teismas įsitikina vykstant įrodinėjimo procesui, kai pateikiami, tiriami ir vertinami įrodymai. Tik teisingai nustačius teisiškai reikšmingas faktines bylos aplinkybes galima tinkamai pritaikyti vieną ar kitą teisės normą ir teisingai išspręsti ginčą.

33. Teismas įvertina byloje esančius įrodymus pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku ir objektyviu aplinkybių, kurios buvo įrodinėjamos proceso metu, išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymais. Be to, vertindamas konkrečioje byloje surinktus faktinius duomenis, teismas privalo vadovautis ir teisingumo, protingumo, sąžiningumo kriterijais (*CPK* 3 straipsnio 7 dalis). Teismas turi įvertinti ne tik kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę, bet ir įrodymų visetą, ir tik iš įrodymų visumos daryti išvadas apie tam tikrų įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų buvimą ar nebuvimą (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 2 d. nutartį civilinėje byloje Nr. *3K-3-103/2014*; 2015 m. liepos 15 d. nutartį civilinėje byloje Nr. *e3K-3-420-969/2015* ir jose nurodytą kasacinio teismo praktiką; 2017 m. vasario 3 d. nutarties civilinėje byloje Nr. *3K-3-33-684/2017* 28 punktą; ir kt.).

34. Išieškotoja teigia, kad teismai pažeidė įrodinėjimą reglamentuojančias proceso teisės normas, nes, sprendami dėl vykdomojo rašto (ne)įšdavimo, neįvertino jos ir skolininko sudarytos 2016 m. sausio 26 d. sutarties dėl santuokos nutraukimo pasekmių įrodomosios reikšmės, negretino šio įrodymo su kitais byloje esančiais įrodymais, todėl padarė neteisėtą išvadą, kad skolininkas yra įvykdęs visus mokėjimus pagal Taikos sutartį. Išieškotoja teigia, kad 2016 m. sausio 26 d. sutartis dėl santuokos nutraukimo pasekmių patvirtina, jog skolininkas buvo prisiėmęs didesnę vaiko išlaikymo pareigą, t. y. įsipareigojo teikti ne 347,54 Eur, bet 600 Eur išlaikymą periodinėmis išmokomis, todėl Taikos sutartyje nustatytu laikotarpiu skolininko mokėtos papildomos sumos vaiko išlaikymui negali būti vertinamos kaip kitų prievolių pagal Taikos sutartį vykdymas.

35. Bylą nagrinėję teismai, įvertinę visas faktines aplinkybes, padarė vienodą išvadą, kad išieškotoja neįrodė, jog po to, kai Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. gegužės 12 d. nutartimi buvo patvirtinta Taikos sutartis, šalys realiai susitarė dėl didesnio išlaikymo (600 Eur) teikimo. Siekdami nutraukti santuoką bendru sutarimu, išieškotoja ir skolininkas 2016 m. sausio 26 d. sudarė sutartį dėl santuokos nutraukimo pasekmių (*CK* 3.53 straipsnio 3 dalis), tačiau santuoka nebuvo nutraukta ir ši sutartis teismo nebuvo patvirtinta. Teismai nagrinėjamoje byloje pagrįstai pažymėjo, kad nors 2016 m. sausio 26 d. sutartimi dėl santuokos nutraukimo pasekmių skolininkas susitarė dėl didesnio išlaikymo vaikui (600 Eur), tačiau tai savaime nereiškia, kad dėl to Taikos sutartyje nurodytu laikotarpiu skolininkui kilo pareiga teikti didesnę išlaikymą. Ši 2016 m. sausio 26 d. sutartis dėl santuokos nutraukimo pasekmių nėra teismo patvirtinta, todėl ji negali būti vertinama kaip privaloma ar sukurianti skolininkui kitokią nei nustatyta Taikos sutartyje pareigą. Pažymėtina ir tai, kad šalių pasirašyta sutartis dėl santuokos nutraukimo pasekmių gali būti vertinama byloje kaip rašytinis įrodymas, tačiau toks įrodymas galėtų patvirtinti tik skolininko valią ateičiai (nuo sutarties patvirtinimo) teikti vaikui didesnę išlaikymą, bet niekaip nepatvirtina, kad pareiga teikti 600 Eur išlaikymą buvo jau nuo Taikos sutarties sudarymo ar jos vykdymo metu, nes nenustatytas pagrindas teikti didesnę išlaikymą. Tik tuo atveju, jei skolininkas būtų turėjęs tik išlaikymo periodinėmis išmokomis prievolę, didesnę įmoką būtų galima vertinti kaip geranoriškai teikiamą išlaikymą. Dėl to sprendžina, kad teismai tinkamai įvertino šio įrodymo įrodomąją reikšmę, jo sąsajas su kitais byloje esančiais įrodymais.

36. Išieškotoja nurodo ir tai, kad teismai netinkamai vertino šalių susirašinėjimą, todėl padarė nepagrįstą išvadą, kad skolininko atlikti mokėjimai nepatvirtina bendrų lėšų šeimai poreikiams kompensuoti. Teisėjų kolegija konstatuoja išieškotojos įvardyto proceso teisės normų pažeidimo, nes teismai tinkamai taikė įrodinėjimą reglamentuojančias proceso teisės normas ir nustatė, kad šalys nebuvo sudariusios jokio susitarimo dėl Taikos sutarties vykdymo. Byloje nenustatyta, kad šalis būtų siejė kokius nors prievoliniai santykiai, išskyrus įsipareigojimus pagal Taikos sutartį. Be to, pasirašydamos Taikos sutartį, jos 11 punktu šalys susitarė, kad nereikalaus viena iš kitos išlaikymo. Byloje teismų nustatyta, kad santuokos metu abi šalys dirbo, gavo pajamų. Išieškotoja nepateikė byloje konkrečių įrodymų, kurie paneigtų skolininko valią atlikti mokėjimus pagal Taikos sutartį. *CK* 6.55 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad skolininkas, privalantis grąžinti tam pačiam kreditoriui kelias tos pačios rūšies skolas, mokėdamas gali pareikšti, kurią skolą jis grąžina. Tačiau skolininkas neturi teisės be kreditoriaus sutikimo skirti įmokas prievolei, kurios įvykdymo terminas dar nesuėjęs, vietoj įmokos pagal prievolę, kurios įvykdymo terminas suėjęs. Taigi, šiais atvejais, jeigu skolininkas nepareiškia, kokias prievolei įvykdyti skiria įmoką ir nėra kitokio šalių susitarimo, tai laikoma, kad grąžinta skola, kurios grąžinimo terminas suėjęs. Todėl šiuo atveju nėra pagrindo pripažinti, kad skolininko atliekamais mokėjimais buvo kompensuojamos išieškotojos patirtos išlaidos šeimos reikmėms, o ne vykdomos kitos Taikos sutarties sąlygos.

37. Išieškotoja nurodo, kad apeliacinės instancijos teismas netinkamai įvertino skolininko įvardytą mokėjimų paskirtį, nes skolininko nurodyta paskirtis neleidžia pripažinti, kad jis vykdė ne tik vaiko išlaikymą, bet ir kitus Taikos sutarties įsipareigojimus. Bylos duomenimis, skolininkas, po Taikos sutarties patvirtinimo pervesdamas lėšas išieškotojai, dažniausiai nurodydavo šių mokėjimų paskirtį kaip „vaiko išlaikymui“, taip pat keletą įvardytų kaip „sąskaitos papildymas“ ir konkrečiai įvardytos paskirtys (pvz., „D. tenisas“, „D. akiniams“, kt.). Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad skolininko nurodyta paskirtis „vaiko išlaikymui“ savaime nepatvirtina tikrosios mokėjimo paskirties. Iš esmės šiam argumentui pritaria ir pati išieškotoja, teigdama, kad skolininko kas mėnesį į jos sąskaitą pervedamos 300 Eur lėšos, įvardytos kaip „vaiko išlaikymui“, nepatvirtina tikrosios mokėjimo paskirties, nes iš tiesų tokią sumą jis pervedavo lizingo išlaidoms padengti.

38. Pirmosios instancijos teismas, atsižvelgdamas į Taikos sutartimi šalių susitarimą išlaikymo nepilnamečiam vaikui dydį, argumentuodamas, susijusius su skolininko atliktų mokėjimų dydžiais, periodiškumu, mokėjimo paskirtimis, padarė išvadą, kad nuo 2014 m. gegužės 24 d. skolininkas atliko mokėjimus į išieškotojos banko sąskaitą ne tik siekdamas vykdyti jam tenkančią nepilnamečio vaiko išlaikymo pareigą, bet ir vykdydamas finansinius įsipareigojimus pagal kitus Taikos sutarties punktus. Apeliacinės instancijos teismas pažymėjo, kad skolininkas nevisiškai preciziškai nurodydavo mokėjimų paskirtį, tačiau toks netikslus paskirties nurodymas, vertinant pagal bylos duomenų visumą, neleidžia pripažinti, kad mokėjimai buvo skirti šeimos poreikiams tenkinti. Apeliacinės instancijos teismas atsižvelgė į mokėjimų paskirties pokytį: 2011–2012 m. skolininkas kaip pervedamų lėšų mokėjimo paskirtį nurodydavo „sąskaitos papildymas“, o ginčo laikotarpiu – „vaiko išlaikymui“, ir tik labai nedaug kartų „sąskaitos papildymas“. Pakitusią mokėjimų paskirties terminiją apeliacinės instancijos teismas laikė būdinga asmenims, sprendžiantiems su santuokos nutraukimu susijusių padarinių klausimus. Dėl to nepagrįstu pripažintas išieškotojos argumentas, kad teismas neįvertino skolininko elgesio pervedant lėšas iki ir po Taikos sutarties sudarymo.

39. Išieškotoja teigia, kad skolininkas jos neinformavo apie tai, jog visais savo atliekamais pavedimais, kurių mokėjimo paskirtį nurodė kaip „vaiko išlaikymui“, jis vykdė Taikos sutartį, nenurodė, kurią konkrečiai prievolę pagal Taikos sutartį jis vykdė. Išieškotojos argumentą, kad ji nežinojo apie vykdomą Taikos sutartį, paneigia tiek byloje pateiktas 2015 m. spalio 29 d. elektroninis laiškas, tiek 2016 m. sausio 26 d. sutartis dėl santuokos nutraukimo pasekmių. Tiek elektroninis laiškas, tiek susitarimas patvirtina faktą, kad šalys siekė užfiksuoti likusią skolininko skolą pagal Taikos sutartį, iš esmės tik nesutardamos dėl likusio jos dydžio. Taigi, išieškotojai buvo žinoma, kad skolininkas atliekamais įvairaus dydžio mokėjimais dengia įsipareigojimus pagal Taikos sutartį, todėl jie aptarinėjo ir (ar) siekė susitarti (užfiksuoti) dėl likusio skolos dydžio. Neturi esminės reikšmės, kad skirtingais laikotarpiais šalys nurodė esant skirtingą likusios skolos dydį, nes, bylos duomenimis, nustatyta, kad nuo 2016 m. sausio 26 d. iki Taikos sutarties įvykdymo termino pabaigos skolininkas pervedinėjo išieškotojai lėšas. Bylą nagrinėję teismai suskaičiavo skolininko atliktus mokėjimus ir nustatė, kad per Taikos sutarties vykdymo laikotarpį jis yra pervedęs išieškotojai 27 770,50 Eur. Taigi netikslus mokėjimo paskirties nurodymas negali būti vertinamas kaip patvirtinimas, jog skolininkas nevykdė kitų prievolių pagal Taikos sutartį.

40. Apeliacinės instancijos teismas pakeitė pirmosios instancijos teismo nutarties dalį, kuria 300 Eur mokėjimas vertintas ne kaip mokėjimas pagal Taikos sutartį, bet kaip skolininko mokėta įmoka išieškotojai už jos lizingo būdu įsigytą transporto priemonę. Ieškovė teigia, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė *CPK* 270 straipsnio 4 dalies nuostatas, nes teismo išvada yra nepagrįsta, nemotyvuota. Su tokia išieškotojos pozicija nėra teisinio pagrindo sutikti.

41. Apeliacinės instancijos teismas nurodė motyvus, dėl kurių 300 Eur mokėjimo nepripažino kaip skolininko mokėtos išieškotojai kompensacijos už jos lizingu įsigytą transporto priemonę: 2016 m. sausio 26 d. sutartyje dėl santuokos nutraukimo pasekmių įtvirtintas susitarimas, kad skolininkas dengia išieškotojos lizingo įmokas, neturi teisinės reikšmės Taikos sutartimi prisiimtiems įsipareigojimas ir jų vykdymui; 2015 m. spalio 29 d. elektroninio laiško pagrindu šalys nepasiekė (nepatvirtino) jokio susitarimo, nors labai turinys netiesiogiai patvirtina, kad skolininkas mokėjimą pagal lizingo sutartį buvo atskyręs nuo kitų mokėjimų, todėl toks skolininko elgesys vertintas kaip galimas atskiras savanoriškas įsipareigojimas išieškotojai; skolininko atliktų mokėjimo pavedimų periodiškumas, dydis, konkretus mėnesio momentas, nesant kitų duomenų, savaime nepatvirtina šalių susitarimo dėl išieškotojos lizingo dengimo. Kadangi išieškotoja nepateikė byloje įrodymų, pagrindžiančių tai, kad skolininkas prisiėmė prievolę mokėti už išieškotojos įsipareigojimus, o byloje nustačius, kad 300 Eur dydžio mokėjimai išieškotojai buvo atliekami dar iki transporto priemonės

įsigijimo lizingo būdu, apeliacinės instancijos teismas, objektyviai įvertinęs šalių valią, pagrįstai laikė, kad šiais pavedimais buvo vykdomos kitos Taikos sutartyje nustatytos skolininkui prievolės. Apeliacinės instancijos teismas, nustatęs, kad skolininkas yra pervedęs visą skolos pagal Taikos sutartį sumą (27 770,50 Eur), pagrįstai pripažino, kad šiuo atveju nėra pagrindo išduoti vykdomąjį raštą dėl Taikos sutarties 6, 8, 9, 16 punktų vykdymo.

42. Apibendrinama tai, kas išdėstyta, teisėjų kolegija sprendžia, kad apeliacinės instancijos teismas tinkamai taikė proceso teisės normas, reglamentuojančias įrodinėjimą ir įrodymų vertinimą, tinkamai paskirstė įrodinėjimo našta, todėl apeliacinės instancijos teismo išvada atsisakyti išduoti vykdomąjį raštą dėl Taikos sutarties 6, 8, 9, 16 punktų vykdymo padaryta nepažeidžiant proceso teisės normų. Dėl to kasacinio skundo argumentai atmestini kaip nesudarantys pagrindo pakeisti ar panaikinti apeliacinės instancijos teismo procesinį sprendimą.

Dėl rašytinių paaiškinimų priėmimo

43. Išsprendus kasacinio skundo priėmimo klausimą, kasacinio skundo papildyti ar pakeisti negalima (*CPK 350* straipsnio 8 dalis). Be to, proceso įstatymo nuostatos nesuteikia dalyvaujantiems byloje asmenims galimybės kasaciniame teisme reikšti atsikirtimus į atsiliepimus į kasacinį skundą, papildomus rašytinius paaiškinimus.

44. Po to, kai buvo priimtas išieškotojos kasacinis skundas ir skolininko atsiliepimas į kasacinį skundą, ieškotoja 2019 m. sausio 15 d. pateikė kasaciniam teismui rašytinius paaiškinimus, kuriuose nurodė papildomus (naujus) argumentus dėl skolininko R. S. atsiliepime į kasacinį skundą nurodytų teiginių. Teisėjų kolegija, remdamasi pirmiau išdėstytais argumentais, atsisako priimti šiuos išieškotojos rašytinius paaiškinimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45. Atmetus išieškotojos kasacinį skundą, jos patirtos kasaciniame teisme išlaidos neatlygintinos.

46. Skolininkas prašo priteisti iš išieškotojos 640 Eur išlaidų advokato pagalbai, patirtų rengiant atsiliepimą į kasacinį skundą, atlyginimą ir pateikia šias išlaidas patvirtinančius dokumentus. Skolininko prašomo priteisti išlaidų atlyginimo dydis neviršija Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 ir Lietuvos advokatų tarybos 2004 m. kovo 26 d. nutarimu (redakcija, galiojanti nuo 2015 m. kovo 20 d.), 7 ir 8.14 punktuose nurodyto rekomenduojamo priteisti užmokesčio dydžio, todėl jis priteistinas skolininko naudai iš išieškotojos.

47. Kasacinis teismas patyrė 9,97 Eur išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. vasario 13 d. pažyma apie išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu). Atmetus išieškotojos kasacinį skundą, valstybei iš jos priteistina 9,97 Eur šių išlaidų atlyginimo.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos *civilinio proceso kodekso* 359 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi,

n u t a r i a :

Vilniaus apygardos teismo 2018 m. rugsėjo 11 d. nutartį palikti nepakeistą.

Atsisakyti priimti išieškotojos I. B. 2019 m. sausio 15 d. pateiktus rašytinius paaiškinimus.

Priteisti iš I. B. (a. k. (duomenys neskelbtini) skolininko R. S. (a. k. (duomenys neskelbtini) naudai 640 (šešis šimtus keturiasdešimt) Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Priteisti valstybei iš I. B. (a. k. (duomenys neskelbtini) 9,97 Eur (devynis Eur 97 ct) bylinėjimosi išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu kasaciniame teisme, atlyginimo. Valstybei priteistos sumos mokėtinos į Valstybinės mokesčių inspekcijos (j. a. k. 188659752) biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą, įmokos kodas – 5660.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai Andžej Maciejevski

Algis Norkūnas

Dalia Vasarienė

Paminėta tekste:	Suskleisti
Bylos:	
3K-3-37/2008 Dėl palūkanų priteisimo.	
3K-3-103/2014 Dėl skolos priteisimo	
3K-3-316/2014 Dėl Kauno apylinkės teismo 2013 m. rugpjūčio 1 d. nutarties ir Kauno apygardos teismo 2013 m. spalio 1 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje	
e3K-3-420-969/2015 Dėl kredito sutarties nutraukimo pripažinimo neteisėtu	
e3K-3-351-421/2016 Dėl avanso ir netesybų priteisimo	
3K-3-33-684/2017 Dėl skolos už šilumos energiją priteisimo	
3K-3-468-403/2017 Dėl žemės nuomos mokesčio ir delspinigių priteisimo	
3K-3-499-403/2017 Dėl skolos priteisimo	
2S-1105-390/2018 Dėl antstolio veiksmų	
Teisės aktai:	
Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas. Šeštoji knyga. Prievolių teisė	
6.55 str. Įmokų paskirstymas, kai yra kelios skolos	

Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas. Trečioji knyga. Šeimos teisė

3.27 str. Sutuoktinių pareiga vienas kitą remti

3.53 str. Santuokos nutraukimo tvarka

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas

3 str. Bylų nagrinėjimas pagal galiojančią teisę

182 str. Atleidimas nuo įrodinėjimo

270 str. Sprendimo turinys

346 str. Įsiteisėjusių teismo sprendimų, nutarčių peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindai

347 str. Kasacinio skundo turinys

350 str. Kasacinio skundo priėmimo tvarka

353 str. Bylos nagrinėjimo ribos

646 str. Vykdomojo rašto išdavimo tvarka

648 str. Vykdomojo dokumento turinys

Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos Civilinio proceso kodekso patvirtinimo“

359 str. Atstovavimas

362 str. Bylos nagrinėjimas kasacinės instancijos teismo posėdyje